

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA**(2001. április 4.)****a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról****(2001/331/EK)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának a véleményére²,

a Szerződés 251. cikkében³ megállapított eljárásnak és az egyeztetőbizottság által 2001. január 8-án jóváhagyott közös szövegtervezetnek megfelelően,

mivel:

- (1) a Tanács, valamint a tagállamok kormányai a Tanács keretében üléselő képviselőinek, a környezetvédelemmel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos közösségi politikai és cselekvési programról szóló, 1993. február 1-jei állásfoglalása⁴, és az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az említett állásfoglalás felülvizsgálatáról szóló

---

¹ HL C 169., 1999.6.16., 12. o.

² HL C 374., 1999.12.23., 48. o.

³ Az Európai Parlament 1999. szeptember 16-i véleménye (HL C 54., 2000.2.25., 92. o.), a Tanács 2000. március 30-i közös állásfoglalása (HL C 137., 2000.5.16., 1. o.) és az Európai Parlament 2000. július 6-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2001. február 1-jei határozata és a Tanács 2001. február 26-i határozata.

⁴ HL C 138., 1993.5.17., 1. o.

- határozata¹ hangsúlyozta a Közösség környezeti jogának a megosztott felelősség koncepciója alapján történő végrehajtását;
- (2) az Európai Unió Tanácsának és az Európai Parlamentnek szóló, a Közösség környezeti jogának a végrehajtásáról szóló, 1996. november 5-i bizottsági közlemény, és különösen annak (29) bekezdése közösségi szintű iránymutatások létrehozását javasolta a tagállamok ellenőrzési feladatai végrehajtásának támogatása céljából, csökkentve ezzel a tagállamok ellenőrzései között jelenleg fennálló jelentős különbséget;
- (3) a közösségi környezeti jog tervezéséről, végrehajtásáról és érvényesítéséről szóló, 1997. október 7-i tanácsi állásfoglalás² felkérte a Bizottságot arra, hogy a Tanácsnak — különösen a környezeti jog alkalmazására és végrehajtására (IMPEL) létrehozott EU-hálózatnak a munkája alapján — javasolja a tagállami szinten végrehajtott ellenőrzési feladatok minimumkövetelményeinek és/vagy iránymutatásainak és azoknak a lehetséges módszereknek a további megfontolását, amely módszerek révén az ellenőrzési feladatok gyakorlatban történő végrehajtását a tagállamok nyomon követhetik abból a célból, hogy biztosítsák a környezeti jog kiegyenlített gyakorlati végrehajtását és alkalmazását; a Bizottság javaslata figyelembe veszi az IMPEL által 1997. novemberében készített „Az ellenőrzések minimumkövetelményei” című jelentést;
- (4) az Európai Parlament 1997. május 14-i állásfoglalásában a Bizottság közleményére válaszolva a környezetvédelmi ellenőrzésekre vonatkozó közösségi jogszabályok megalkotására hívta fel a figyelmet, a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága kedvező véleményt nyilvánított a Bizottság közleményéről és hangsúlyozta a környezetvédelmi ellenőrzések fontosságát;
- (5) a tagállamokban már különböző ellenőrzési rendszerek és eljárások léteznek, amelyeket nem kell egy közösségi szintű ellenőrzési rendszerrel helyettesíteni, ahogyan azt az 1977. október 7-i tanácsi állásfoglalás megerősítette, valamint a

---

¹ HL L 275., 1998.10.10., 1.o.

² HL C 321., 1997.10.22., 1. o.

- tagállamok továbbra is felelősséggel tartoznak a környezetvédelmi ellenőrzési feladatokért;
- (6) az Európai Környezetvédelmi Ügynökség tanácsokat adhat a tagállamoknak a környezetvédelmi rendelkezések nyomon követésére szolgáló rendszereik kidolgozása, létrehozása és kiépítése terén, és támogatja a Bizottságot és a tagállamokat a környezetvédelmi rendelkezések nyomon követésében, segítséget nyújtva a jelentéstételnél a koordinált jelentéstétel érdekében;
  - (7) az ellenőrzési rendszerek léte és az ellenőrzések hatékony végrehajtása megelőző hatású a környezetvédelmi előírások be nem tartása esetében, mivel ez lehetővé teszi a hatóságok számára a jogsértések azonosítását és a környezetvédelmi jogszabályoknak a szankciók és egyéb eszközök általi betartatását; ezáltal az ellenőrzések nélkülözhetetlen láncszemet képeznek a szabályozási láncban, és hatékony eszközként járulnak hozzá a közösségi környezetvédelmi jogszabályoknak az egész Közösségen belüli végrehajtásához és betartásához, továbbá a verseny torzulásainak elkerüléséhez;
  - (8) jelenleg jelentős különbség van a tagállamok között az ellenőrzési rendszerek és eljárások terén nem csak az ellenőrzési feladatok végrehajtási kapacitásának tekintetében, de a vállalt ellenőrzési feladatok alkalmazási területe és tartalma tekintetében is, sőt néhány tagállamban még egyáltalán nem vezettek be ellenőrzési feladatokat: ezt a helyzetet nem lehet kielégítőnek tekinteni hivatkozással a közösségi környezetvédelmi jogszabályok hatékony és következetesebb végrehajtásának, gyakorlati alkalmazásának és érvényesítésének céljaira;
  - (9) ezért ebben a szakaszban közös alapon alkalmazandó minimumkövetelmények formájában iránymutatásokat kell kidolgozni a tagállamokon belüli környezetvédelmi ellenőrzési feladatok végrehajtására;
  - (10) a közösségi környezetvédelmi jogszabályok arra kötelezik a tagállamokat, hogy bizonyos anyagok emissziójával, kibocsátásával és bizonyos tevékenységekkel kapcsolatban követelményeket érvényesítsenek; első lépésként a tagállamokban be kell tartani az ellenőrzések szervezésére és elvégzésére vonatkozó minimumkövetelményeket minden olyan ipari egység, más vállalkozás és létesítmény

- esetében, amelynek a levegőbe történő kibocsátása és/vagy szennyvíz-kibocsátása és/vagy hulladék ártalmatlanítási vagy hulladék hasznosítást célzó tevékenysége a közösségi jog szerint jóváhagyáshoz kötött, engedély, vagy használati engedély köteles;
- (11) az ellenőrzéseknek a tagállamok engedélyezési és ellenőrző szolgálatai közötti hatáskör-megosztás figyelembevételével kell lezajlaniuk;
- (12) az ellenőrzési rendszer hatékonnyá tétele érdekében, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a környezetvédelmi ellenőrzési tevékenységek előre megtervezettek legyenek;
- (13) a helyszíni szemlék fontos részét képezik a környezetvédelmi ellenőrző tevékenységeknek;
- (14) a közösségi környezeti és ellenőrzési rendszer által nyilvántartott ipari egységek által nyújtott adatok és dokumentáció hasznos információforrás lehet a környezetvédelmi ellenőrzések során;
- (15) a helyszíni szemlékből származó következtetések levonása céljából rendszeres jelentéseket kell készíteni;
- (16) az ellenőrzési tevékenységről készített jelentés és az ezzel kapcsolatos információhoz való nyilvános hozzáférés a polgárok, civil szervezetek és egyéb, a Közösség környezetvédelmi jogszabályainak végrehajtásában érdekelt szereplők bevonásának és az átláthatóság biztosításának fontos eszköze; az ilyen információhoz való hozzáférésnek összhangban kell lennie a környezeti információkhoz történő hozzáférés szabadságáról szóló, 1990. június 7-i 90/313/EGK tanácsi irányelv¹ rendelkezéseivel;
- (17) ezen ajánlás végrehajtása során a tagállamok igazgatási úton segítik egymást. Az ellenőrzésekkel és az ellenőrzési eljárásokkal kapcsolatos jelentési és tanácsadási

---

¹ HL L 158., 1990.6.23., 56. o.

programoknak a tagállamok által —az IMPEL-lel együttműködve — történő létrehozása segíti a legjobb gyakorlat elterjesztését az egész Közösségben;

- (18) a tagállamok jelentést tesznek a Tanácsnak és a Bizottságnak az ennek az ajánlásnak a végrehajtása során szerzett tapasztalataikról, és a Bizottság erről rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet;
- (19) a Bizottság felügyeli ennek az ajánlásnak a betartását és hatékonyságát és a tagállamok jelentésének kézhez vétele után a lehető leghamarabb jelentést tesz erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak;
- (20) az IMPEL és a tagállamok által a Bizottsággal együttműködésben végzett, további munkát a környezetvédelmi felügyelők képzésére és szakképzésére vonatkozó legjobb gyakorlat tekintetében ösztönözni kell;
- (21) a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás és arányosság elvével összhangban, valamint a tagállamok felügyeleti rendszereinek és eljárásainak a különbözősége miatt, a javasolt intézkedés célja leginkább egy közösségi szintű iránymutatás által valósítható meg;
- (22) az ennek az ajánlásnak a végrehajtása során szerzett tapasztalatok figyelembevételével, valamint tekintetbe véve az IMPEL további munkáját és az ebben az ajánlásban előírt rendszerek eredményeit, a Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételekor mérlegeli a környezetvédelmi ellenőrzések hatásköre és tárgya szempontjából szükséges minimumkövetelmények fejlesztését és további javaslatok készítését, amely — adott esetben — tartalmazhat egy irányelvre vonatkozó javaslatot is,

AJÁNLJA:

Célkitűzés

A tagállamokban a szervezés, a végrehajtás, a nyomon követés és az eredmények nyilvánosságra hozatala területén alkalmazandó minimum kritériumok szerint környezetvédelmi ellenőrzési feladatokat kell elvégezni, ezzel erősítve a Közösség környezetvédelmi jogszabályainak az egész Közösségen belüli betartását, valamint hozzájárulva azok következetesebb érvényesítéséhez és végrehajtásához.

II.

Hatáskör és fogalommeghatározások

- (1) a) Ez az ajánlás minden olyan ipari egység, más vállalkozás és létesítmény környezetvédelmi ellenőrzésére vonatkozik, amelynek a levegőbe történő kibocsátása vagy szennyvíz-kibocsátása, és/vagy hulladékártalmatlanítása vagy hulladék hasznosítást célzó tevékenysége a közösségi jog szerint jóváhagyáshoz kötött, vagy engedély vagy használati engedély köteles, a közösségi jogszabályok különleges ellenőrzési rendelkezéseinek sérelme nélkül.
- b) Ennek az ajánlásnak az alkalmazásában az a) pontban említett összes egység, más vállalkozás és létesítmény „ellenőrzött egység”.
- (2) Ennek az ajánlásnak az alkalmazásában a „környezetvédelmi ellenőrzés” az a tevékenység, amely az esetnek megfelelően a következőkkel jár együtt:
- a) a közösségi jogszabályokban megállapított és a nemzeti jogszabályokba átvett, vagy a nemzeti jogrendben alkalmazott vonatkozó környezetvédelmi követelményeknek (a továbbiakban: az EK jogi előírásai) az ellenőrzött egységek által történő teljesítésének ellenőrzése, illetve a teljesítés előmozdítása;

- b) az ellenőrzött egységek környezetre gyakorolt hatásának nyomon követése annak megállapítására, hogy az EK jogi követelményeinek teljesítése céljából szükséges-e további ellenőrzési vagy végrehajtási intézkedés (beleértve bármilyen jóváhagyás, engedély vagy használati engedély kiadását, módosítását vagy visszavonását);
- c) a fenti célokhoz szükséges tevékenységek végrehajtása, amely magában foglalja az alábbiakat:
- helyszíni szemlék,
  - a környezetvédelmi minőségi szabványoknak való megfelelés nyomon követése,
  - a környezetvédelmi ellenőrzési jelentések és nyilatkozatok figyelembevétele,
  - az ellenőrzött egységek működtetői által vagy a nevükben végrehajtott bármiféle önellenőrzés figyelembevétele és felülvizsgálata,
  - az ellenőrzött egységeknél végrehajtott tevékenységek és intézkedések értékelése,
  - az épületek és a kapcsolódó berendezések ellenőrzése (beleértve ezek karbantartásának megfelelőségét), valamint annak ellenőrzése, hogy megfelelő-e a létesítmény környezetgazdálkodása,
  - az ellenőrzött egységek működtetői által vezetett vonatkozó feljegyzések ellenőrzése.
- (3) A környezetvédelmi ellenőrzések, beleértve a helyszíni szemléket, a következők lehetnek:
- a) rutinszerű ellenőrzések, amelyeket egy tervezett ellenőrzési program részeként hajtanak végre; vagy
  - b) nem rutinszerű ellenőrzések, amelyeket panaszok esetén, jóváhagyás, engedély vagy használati engedély kibocsátása, megújítása vagy módosítása esetében, vagy

balesetek, rendkívüli események vagy az előírásoktól való eltérés eseteinek kivizsgálása céljából hajtanak végre.

- (4) a) Környezetvédelmi ellenőrzéseket bármely nemzeti, regionális vagy helyi hatóság végrehajthat, amelyet a tagállam hozott létre vagy jelölt ki, és amely az ennek az ajánlásnak a hatáskörébe tartozó ügyekért felelős.
- b) Az a) pontban említett testületek — a nemzeti jogszabályokkal összhangban — a fennhatóságuk és felügyeletük mellett az ebben az ajánlásban előírtak szerint végrehajtandó feladatokkal megbízhatnak bármely, a közjog vagy magánjog hatálya alá tartozó jogi személyt, feltéve, hogy ennek a személynek nem fűződik személyes érdeke a vállalt ellenőrzés eredményéhez.
- c) Az a) és b) pontban említett testületek az „ellenőrző hatóságok”.

(5) Ennek az ajánlásnak az alkalmazásában az „ellenőrzött egység működtetője” bármely természetes vagy jogi személy, aki az ellenőrzött egységet működteti vagy irányítja, vagy amennyiben azt nemzeti jogszabályok írják elő, akinek az ellenőrzött egység technikai működése fölött döntő gazdasági befolyást biztosítottak.

III.

A környezetvédelmi ellenőrzések megszervezése és végrehajtása

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy a környezetvédelmi ellenőrzések célja a magas szintű környezetvédelem megvalósítása legyen, és e célból meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ellenőrzött egységek környezetvédelmi ellenőrzésének megszervezése és végrehajtása ennek az ajánlásnak a IV–VIII. szakaszával összhangban történjen.

(2) A tagállamok az ezen ajánlás iránymutatásainak végrehajtásában igazgatási úton támogatják egymást a vonatkozó információk, és amennyiben az helyénvaló, az ellenőrző tisztviselők cseréje által.

(3) A határokon átnyúló, illegális környezetvédelmi gyakorlat megakadályozása érdekében a tagállamoknak az IMPEL-lel együttműködve támogatniuk kell a vizsgálatok koordinálását azoknak a létesítményeknek és tevékenységeknek a tekintetében, amelyeknek jelentős határokon átnyúló hatásuk lehet.

(4) A legjobb gyakorlatnak a Közösségen belüli elősegítése céljából, a tagállamok — az IMPEL-lel együttműködve — mérlegelhetik egy rendszer létrehozását, amelynek keretében a tagállamok jelentéseket készítenek és tanácsot adnak a tagállamokon belüli ellenőrző hatóságokra és ellenőrzési eljárásokra vonatkozóan, kellő figyelmet szentelve az eltérő rendszereknek és a közegnek, amelyben működnek, valamint értesítik az érintett tagállamot a ténymegállapításokról.

IV.

A környezetvédelmi ellenőrzések tervei

(1) A tagállamok biztosítják a környezetvédelmi ellenőrzési tevékenységek előre tervezettségét, hogy mindenkor rendelkezzenek olyan környezetvédelmi ellenőrzési tervvel vagy tervekkel, amelyek a tagállam egész területére és a területén belül található, összes ellenőrzött egységekre vonatkoznak. E tervnek vagy ezeknek a terveknek a 90/313/EGK irányelvnek megfelelően a nyilvánosság számára hozzáférhetőnek kell lenniük.

(2) E terv vagy tervek létrehozhatók nemzeti, regionális vagy helyi szinten, de a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a terv vagy tervek a területükön belül az összes ellenőrzött egység környezetvédelmi ellenőrzését szolgálják és azt, hogy jelöljenek ki a II. szakasz (4) bekezdésében említett hatóságokat az ellenőrzések elvégzésére.

(3) A környezetvédelmi ellenőrzési terveket a következők alapján kell elkészíteni:

- a) a betartandó EK jogi előírások;
- b) a terv által átfogott területen található ellenőrzött egységek nyilvántartása;

- c) a terv hatálya alá tartozó terület fő környezetvédelmi problémáinak általános értékelése és annak általános felmérése, hogy az ellenőrzött egységek mennyire felelnek meg az EK jogi előírásainak;
  - d) a korábbi ellenőrzési tevékenységek adatai, ha vannak ilyenek.
- (4) A környezetvédelmi ellenőrzési tervek:
- a) megfelelnek az illetékes hatóságok ellenőrzési feladatainak és figyelembe veszik az érintett ellenőrzött egységeket, valamint az egységek által történő emisszió és kibocsátások környezetvédelmi kockázatát, és hatását a környezetre;
  - b) figyelembe veszik a megfelelő hozzáférhető információkat az egyes létesítmények vagy ellenőrzött berendezés-típusok tekintetében, mint például az ellenőrzött egységek működtetői által a hatóságok részére készített jelentéseket, önellenőrzési adatokat, a környezetvédelmi ellenőrzésekből származó információt és környezetvédelmi nyilatkozatokat, különösen azokat, amelyeket a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) nyilvántartásba vett egységek készítettek, és a korábbi ellenőrzések eredményeit és a környezetvédelmi minőség-követési jelentéseket.
- (5) Minden környezetvédelmi ellenőrzési terv legalább:
- a) meghatározza azt a földrajzi területet, amelyre vonatkozik, és amely terület lehet a tagállam területének egésze vagy annak egy része;
  - b) egy meghatározott időtartamra vonatkozik, például egy évre;
  - c) különleges rendelkezéseket tartalmaz saját felülvizsgálatára vonatkozóan;
  - d) meghatározza az ellenőrzött egység helyszínét és típusát;

- e) leírja a rutinszerű környezetvédelmi ellenőrzések programjait, figyelembe véve a környezeti veszélyeket; ezek a programok, adott esetben, tartalmazzák a helyszíni szemlék gyakoriságát a különböző típusú vagy ellenőrzött egységek esetében;
- f) meghatározza és leírja a nem rutinszerű környezetvédelmi ellenőrzésekkel kapcsolatos eljárásokat, amelyeket panaszok, balesetek, rendkívüli események vagy az előírásoktól való eltérés és engedély kibocsátása során hajtanak végre;
- g) ahol szükséges rendelkeznek a különböző ellenőrző hatóságok közötti koordinációról.

V.

Helyszíni szemlék

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy minden helyszíni szemle esetében eleget tegyenek a következő kritériumoknak:
  - a) az adott ellenőrzésre vonatkozó EK jogi előírások betartásának megfelelő ellenőrzése;
  - b) ha a helyszíni szemlét egynél több környezetvédelmi ellenőrző hatóság hajtja végre, akkor cserélik ki a tevékenységekre vonatkozó információikat, és amennyire lehetséges, koordinálják a helyszíni szemléket és az egyéb környezetvédelmi ellenőrzési munkát;
  - c) a helyszíni szemlék eredményéről szóló jelentések a VI. szakasz szerint készüljenek, és az érintett ellenőrzési, végrehajtási és egyéb nemzeti, regionális vagy helyi hatóságok szükség szerint adják át azokat egymásnak;
  - d) a helyszíni szemlék végrehajtására felhatalmazott ellenőrök vagy más tisztviselők — a környezetvédelmi ellenőrzések céljából — jogosultak legyenek belépni a létesítményekbe és hozzáférni az információkhoz.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ellenőrző hatóságok rutinszerű környezetvédelmi ellenőrzéseik részeként rendszeresen tartsanak helyszíni szemléket, és hogy a helyszíni szemlék során alkalmazzák a következő kiegészítő kritériumokat:

- a) az alkalmazandó EK jogi előírásoknak, a környezetvédelmi ellenőrzési programoknak és az ellenőrzési testületek szervezeti előírásainak megfelelően a vonatkozó környezeti hatások teljes körét megvizsgálják;
- b) ezeknek a helyszíni szemléknek célja az is, hogy elősegítsék és támogassák a vonatkozó EK jogi előírások, környezetvédelmi szempontból érzékeny területek, valamint a tevékenységük környezeti hatásának a működtetők általi megismerését és megértését;
- c) figyelembe vegyék az ellenőrzött egység környezeti kockázatát, és az általa a környezetre gyakorolt hatást, hogy értékeljék a meglévő jóváhagyásra, engedélyre vagy használati engedélyre vonatkozó követelmények hatékonyságát és felmérjék azt, hogy szükségesek-e a követelményekre vonatkozó javítások vagy más változtatások.

(3) A tagállamok azt is biztosítják, hogy nem rutinszerű helyszíni szemléket folytassanak le a következő feltételek esetén:

- a) a súlyos környezeti panaszoknak az érintett ellenőrző hatóságok általi kivizsgálása, a panasznak az érintett hatóságokhoz történő benyújtását követően a lehető leggyorsabban;
- b) súlyos környezeti balesetek, rendkívüli események és az előírásoktól való eltérés eseteinek a lehető leggyorsabb kivizsgálása azt követően, hogy ezek az érintett környezetvédelmi hatóságok tudomására jutnak;
- c) adott esetben, annak megállapítása során, hogy kiadjanak-e és ha igen, akkor milyen feltételekkel első alkalommal jóváhagyást, engedélyt vagy használati engedélyt az ellenőrzött egység egy eljárására vagy tevékenységére vagy az ellenőrzött egység egy telephelyére, vagy a jóváhagyás, engedély vagy használati engedély követelményei

teljesítésének biztosítására, a kiadást követően, de még a tevékenység megkezdése előtt;

- d) adott esetben, a jóváhagyás, engedély vagy használati engedélyek ismételt kiadását, megújítását vagy módosítását megelőzően.

VI.

A helyszíni szemléket követő jelentések és következtetések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden helyszíni szemle után az ellenőrző hatóságok feldolgozzák vagy azonosítható formában és adatfájlokban tárolják az ellenőrzés adatait és az EK jogi előírásainak betartására vonatkozó megállapításait, azok értékelését, valamint az arra vonatkozó következtetést, hogy szükséges-e olyan további intézkedés, mint például a végrehajtásra vonatkozó eljárás, beleértve a szankciókat, új vagy átdolgozott jóváhagyás, engedély vagy használati engedély kiadása vagy további ellenőrzési tevékenység, beleértve a további helyszíni szemléket. A jelentéseket a lehető leghamarabb el kell készíteni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy ezeket a jelentéseket írásban megfelelően rögzítik és egy könnyen elérhető adatbázisban tárolják. A teljes jelentéseket, vagy amennyiben ez nem kivitelezhető, e jelentések következtetéseit a kérdéses ellenőrzött egység működtetőjével közölni kell és a 90/313/EGK irányelvnek megfelelően a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni; ezeket a jelentéseket az ellenőrzés végrehajtásától számított két hónapon belül nyilvánosságra kell hozni.

VII.

Súlyos balesetek, rendkívüli események és az előírásoktól való eltérés eseteinek kivizsgálása

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok elvégzik a súlyos balesetek, rendkívüli események és az EK előírásaitól való eltérés eseteinek kivizsgálását — akár panasz útján, akár más módon jutottak ezek a hatóságok tudomására — az alábbiak céljából:

- a) hogy tisztázzák az esemény okait és a környezetre gyakorolt hatását, valamint ha az helyénvaló, a kötelezettségeket és az eseménnyel kapcsolatos felelősséget és ennek következményeit, és hogy továbbítsák a végrehajtásért felelős hatóságnak a következtetéseket, ha ez a hatóság nem ugyanaz, mint az ellenőrző hatóság;
- b) hogy a működtető(k) és a hatóságok által végrehajtandó megfelelő intézkedések meghatározásával mérsékeljék, és — amennyiben lehetséges — hárítsák el az esemény környezeti hatásait;
- c) hogy meghatározzák a későbbi balesetek, események és az előírásoktól való eltérés eseteinek megelőzésére szolgáló végrehajtási intézkedéseket;
- d) hogy lehetővé tegyék a végrehajtásra vonatkozó intézkedések vagy szankciók alkalmazását, ha az helyénvaló; és
- e) hogy biztosítsák, hogy a működtető megfelelő utólagos intézkedéseket tegyen.

VIII.

A környezetvédelmi vizsgálati tevékenységről szóló jelentés általában

(1) Ennek az ajánlásnak az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetése után két évvel a tagállamok jelentik a Bizottságnak az ajánlás működésével kapcsolatos tapasztalataikat, a lehető legnagyobb mértékben felhasználva a regionális és helyi ellenőrző hatóságok minden elérhető adatát.

(2) Ezeket a jelentéseket elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára, valamint a jelentéseknek különösen tartalmazniuk kell a következő információkat:

- a) az ellenőrző hatóság létszámára és egyéb erőforrásaira vonatkozó adatok;
- b) az ellenőrző hatóság szerepére és teljesítményére vonatkozó részletek, az ellenőrzési terv(ek) kidolgozásában és végrehajtásában;
- c) a végrehajtott környezetvédelmi ellenőrzések összesített adatai, beleértve a lefolytatott helyszíni szemlék számát, a vizsgált ellenőrzött egységek (típusonkénti) arányát, valamint azt a becsült időtartamot, amely alatt az összes adott típusú ellenőrzött egység ellenőrzése megtörténik;
- d) összesített adatok arra vonatkozóan, hogy az elvégzett ellenőrzések alapján az ellenőrzött egységek milyen mértékben feleltek meg az EK jogi előírásainak;
- e) egy összefoglaló (számadatokkal), amely tartalmazza a súlyos panaszok, balesetek, rendkívüli események és az előírásoktól való eltérés eseteinek eredményeképpen végrehajtott intézkedéseket;
- f) az ellenőrző testület által alkalmazott ellenőrzési tervek sikerének vagy kudarcának értékelése, a jövőbeni tervekre vonatkozó ajánlásokkal együtt.

IX.

Az ajánlás felülvizsgálata és fejlesztése

(1) A Bizottság a tagállamok VIII. szakaszban említett jelentéseinek kézhezvételét követően a lehető leghamarabb felülvizsgálja ennek az ajánlásnak az alkalmazását és hatékonyságát azzal a szándékkal, hogy továbbfejlessze a minimumkövetelményeket, figyelembe véve az alkalmazás során nyert tapasztalatokat, valamint az érdekelt felek — köztük az IMPEL és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség — bármilyen további közreműködését. A Bizottság ezután egy jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak adott esetben egy irányelv javaslattal együtt. Az Európai Parlament és a Tanács késedelem nélkül mérlegeli a javaslatot.

(2) A Bizottságot felkéri arra, hogy — az IMPEL-lel és a többi érdekelt féllel együttműködve — a lehető leghamarabb dolgozzon ki minimumkövetelményeket azoknak a környezetvédelmi felügyelőknek a képzésére vonatkozóan, akik az ellenőrző hatóságok számára, vagy felügyelete alatt jogosultak környezetvédelmi ellenőrzések végrehajtására.

(3) A tagállamok az IMPEL-lel, a Bizottsággal és a többi érdekelt féllel együttműködve a lehető leghamarabb képzési programokat alakítanak ki a képzett környezetvédelmi felügyelők iránti igény kielégítése céljából.

X.

Végrehajtás

Ennek az ajánlásnak az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követően tizenkét hónapon belül a tagállamok értesítik a Bizottságot ezen ajánlás végrehajtásáról, továbbá a már meglévő vagy előre láthatóan alkalmazásra kerülő környezetvédelmi ellenőrzési mechanizmusok részleteiről.

Kelt Luxembourgban, 2001. április 4-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

N. FONTAINE

a Tanács részéről

az elnök

B. ROSENGREN

Dokumentum státusa = jogilag lektorált